

Flemming Hansen (KF):

Det har været en spændende debat. Det er jo en situation, der stammer tilbage fra 1991, med visse ændringer i procentsatser og i antal år efter de tre år.

Ser vi korttidshistorisk på det, er sagen vel den, at ministeren pludselig fik den opfattelse, som var rigtig, at der tegnede sig et billede af, at De Konservatives, Venstres og CD's beslutningsforslag kunne gå igennem, og så skyndte ministeren sig at komme med sit eget forslag, underforstået at så kunne vi vel forhandle om tingene.

Det er sådan set, vil jeg sige til skatteministeren, det, vi gerne vil, men det virker ikke, som om det er det, Socialdemokratiet og SF lægger op til. Vi skal koncentrere os om forskere. Det er, som om forskning er noget helligt. Det er det også for SF, det ved vi godt, men for os andre er der altså også en verden uden for forskningsmiljøet, som handler om det ganske almindelige erhvervsliv, der har brug for nøglemedarbejdere, og derfor bør det her naturligvis ikke alene handle om forskere, men også om nøglemedarbejdere i virksomhederne.

Det paradoksale er, som flere har sagt, at det ikke koster regeringen noget, og det koster ikke landet noget, at vi gennemfører det beslutningsforslag, som vi har fremsat. Det er klart, at de mennesker, som muligvis ville blive her, ellers forlader landet.

Jeg vil sige til ministeren, at det sker for os alle herinde, at vi kan risikere at komme i klemme. Jeg synes også, jeg hørte på indlejerne her under førstebehandlingen, at det kan regeringen også godt komme. Jeg synes, at skatteministeren skal tage imod den udstrakte arm, som jeg fornemmede hos flere. Lad os dog sætte os sammen og finde ud af det.

Det, der reelt skiller os, er ikke, om det er to eller tre år, man skal være væk fra landet; det kan da godt indgå i forhandlingerne, og det bør det selvfølgelig også gøre, men det er definitionen på nøglemedarbejdere. Med den fantasi, som jeg igennem 14 år har oplevet Skatteministeriets embedsmænd udvise, desværre ved enhver mulig lejlighed, skulle det ikke være svært at finde ud af, hvad der er en nøglemedarbejder, og hvad der ikke er en nøglemedarbejder.

Det Konservative Folkeparti og forslagsstillerne bidrager gerne til at finde ud af det, og det kan vi sagtens, hvis der er den politiske vilje til det, og det er spørgsmålet, om der er det.

Jeg kan ikke se, hvorfor forskere skal fremhæves frem for nøglemedarbejdere, og specielt da ikke, når det ikke koster noget. Det skulle vel ikke være denne socialdemokratiske misundelsespolitik, som er så forfærdelig, og som har præget vores samfund igennem alt for mange år, for hele situationen er i bund og grund kun opstået, fordi vores skattetryk er for højt, det kan enhver jo finde ud af.

Enhver kan også finde ud af, at erhvervslivet skriger efter disse nøglemedarbejdere, specielt, som hr. Kim Behnke sagde, på IT-området, hvor der er kolossalt brug for dem, men også andre steder i den mere og mere internationaliserede verden, vi lever i. Jeg synes, jeg fornemmede, at både hr. Aage Frandsen og flere andre meldte ud, at vi skulle sætte os sammen og sludre om det, og det skal være min melding til skatteministeren, at det må vi altså også kunne gøre.

Det er omkring 1.000 mennesker, det drejer sig om. Det er 1.000 mennesker, som bare forlader landet, hvis vi ikke gør noget, og så er den potte ude. Men det bliver Danmark altså ikke bedre stillet af i den internationale konkurrence, så jeg synes, ministeren skal bide hovedet af al skam og kalde os over til nogle forhandlinger – så skal vi nok finde en løsning – og ikke bare sige nej, fordi det nu er oppositionen, der har fået en god idé.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Man har det jo lidt som Jeppe i baronens seng, kniber sig i armen og spørger, om man sover, eller om man er vågen, efter at have hørt de borgerlige ordførere. Man får jo nærmest indtrykket af, at det her er en genial idé, som de har fostret på et tidligere tidspunkt i den side af Folketingssalen.

Hr. Flemming Hansen nævnte kort, at ideen og forslaget var kommet til verden i 1991. Det var ikke noget, som den daværende KV-regering kom i tanke om, vil jeg sige til hr. Flemming Hansen. Det var først og fremmest CD og Socialdemokratiet, der med et beslutningsforslag – bestemt ikke til den daværende regerings udelte begejstring – fik bragt det igennem Folketinget.

Derfor må jeg sige, at når man har hørt bemærkningerne her i dag, må der være nogle, der har fået skiftet position vældig meget siden 1991. Forskellen på den borgerlige halvdel og de nuværende regeringspartier i denne sag er, at vi mener det samme i dag, som vi mente i